

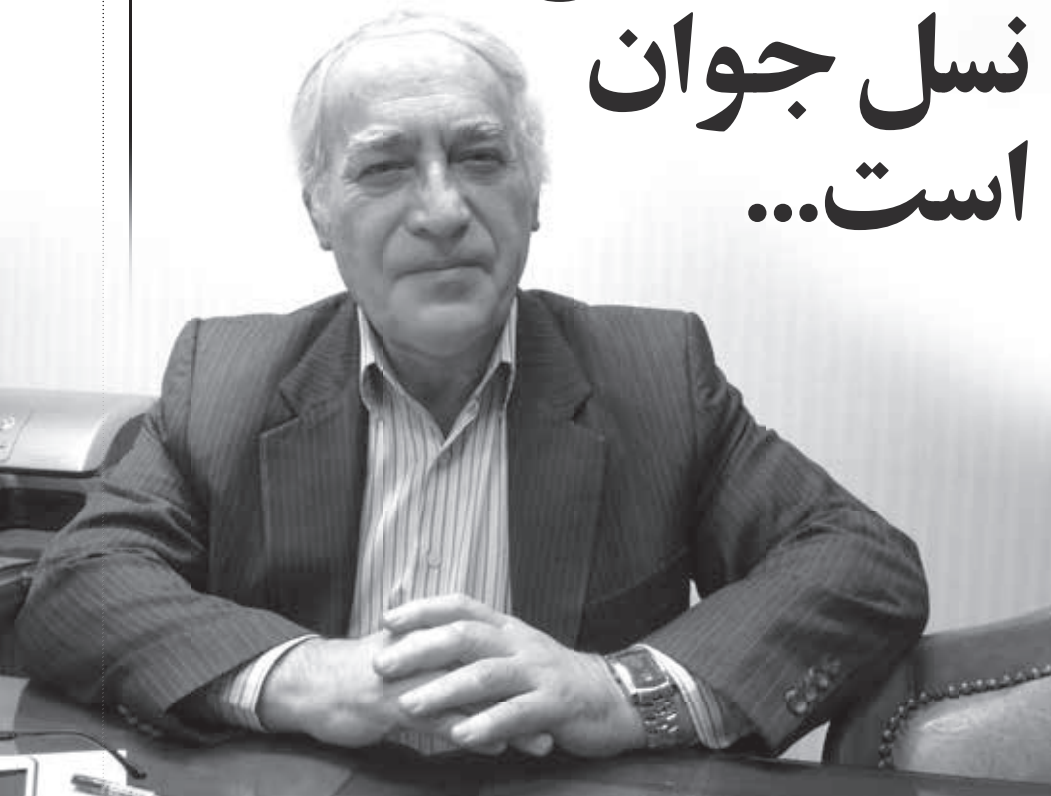

اشاره:

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران، ریشه قاچاق را مسائل اقتصادی دانست و گفت: با روش‌های پلیسی و به اصطلاح «بگیر و بند» نمی‌توان این معضل را از بین برد. البته برخی از اقدامات قانونی و انتظامی وضع شده که چندان بی اثر نیستند اما اختلاف نرخ ارز موجب از بین رفتن توجیه اقتصادی واردات غیرقانونی شده است.

وی ادامه داد: هر کسی به این آب و خاک ظلم کند قطعاً نابخشودنی است. فراموش نکنیم منابع طبیعی این مملکت فقط متعلق به ما نیست و نسل آینده نیز در آن سهم دارند. صنعت نساجی می‌تواند به قدرت برسد به شرط این‌که درک کنیم آینده متعلق به نسل جوان است...

آینده متعلق به نسل جوان است...

گفت‌وگو با مهندس حسن نیلفروش زاده - دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران

در حال حاضر وضعیت صنایع نساجی و پوشاک را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
وضعیت فعلی صنایع نساجی و پوشاک به اصطلاح «ظلم من الشمس» است! اوایل سال ۱۳۹۷ معضل اصلی کارخانه‌ها، مسائل مربوط به نقدینگی بود، در ادامه با تغییرات لحظه‌ای قوانین و بخشنامه‌های متعدد و همچنین نوسانات نرخ ارز مواجه شدیم که این موضوع بالاترین کفایت تمام صنعتگران کشور را به همراه داشت و عملاً اگر خرید مواد اولیه در موعد مقرر و به صورت منظم انجام نشود، واحدهای تولیدی با بحران جدی روبرو می‌شوند و به یکباره زیر پاهای خود را خالی می‌بینند. متأسفانه در حال حاضر این شرایط بر کشور ما حکمفرماست و حدود ۸۰ درصد واحدهای تولیدی با کسری شدید مواد اولیه (نخ، الیاف، پارچه، رنگ و ...) مواجهند. گویا مسئولین امر تصور می‌کنند مواد اولیه واحدهای صنعتی کالایی قابل خوردن است!

در صورتی‌که باید بپذیرند مواد اولیه مانند خون داخل رگ‌های صنایع می‌باشد. مواد اولیه کالای لوکس و فانتزی نیست که اگر هم وجود نداشته باشد، اختلال جدی به وجود نمی‌آید.

با کمبود مواد اولیه داخلی مواجهیم یا خارجی؟
هر دو! چه مواد اولیه تولید داخلی و چه اقلام موردنیاز وارداتی. متأسفانه عرضه مواد اولیه تولیدی مجتمع‌های پتروشیمی به صنایع پائین دستی، یک‌سوم نیاز آنان است. انجمن صنایع نساجی ایران در قالب ارسال نامه‌های متعدد و حضور در جلسات فراوان با مسئولین مرتبط، این موضوع را با آنان در میان گذاشته و می‌گذارد، بارها خطر کمبود مواد اولیه را به آنان هشدار داده است. از مسئولین می‌خواهیم در راستای ثبت سفارش واردات مواد اولیه هیچ محدودیت زمانی مدنظر قرار ندهند، بروکراسی‌های اداری در این بخش را حذف نمایند و در سیستم بانک

مرکزی، با دید بسیار متفاوت نسبت به موضوع نگاه کنند. مواد اولیه، نیاز اصلی صنعت است و هرگونه تأخیر در آن خسارات جدی بر اقتصاد کشور وارد می‌کند. باید بپذیریم با مشکلات ارزی بسیاری دست و پنجه نرم می‌کنیم و در صورت عدم تأمین ارزی، کالاهای ساخته شده خارجی به صورت افسار گسیخته و بی رویه وارد کشور می‌شود. تمام این موارد را بارها با مسئولان در میان گذاشته‌ایم اما در عمل حرکت خاصی از سوی آنان جهت رفع مشکلات مواد اولیه مشاهده نمی‌شود.

چرا؟ مگر دلیل منطقی و موجهی برای بی‌توجهی به تأمین مواد اولیه واحدهای صنعتی وجود دارد؟!!

متأسفانه تمام واقعیت‌رانی‌های شنویم، از سوی مسئولان در مصاحبه‌های رادیویی و تلویزیونی مرتب اعلام می‌کنند هیچ‌گونه کمبودی در تهیه مواد اولیه وجود ندارد یا با

مشکل ارزی مواجه نیستیم اما در عمل این طور نیست و نقطه مجهولی وجود دارد؛ آیا نیروهای اجرایی در مسیر صنعت سنگ اندازی می کنند یا واقعاً هیچ مشکلی وجود ندارد؟! برای حفظ اشتغال باید کارخانه‌ها مواد اولیه کافی در دسترس داشته باشند تا به تولید ادامه دهند و توان پرداخت حقوق به کارگران را داشته باشند اما کارخانه‌ای که مواد اولیه کافی در اختیار ندارد، راهی جز کاهش تولید، تعدیل نیرو و در نهایت توقف فعالیت‌های صنعتی برایش باقی نمی ماند. در زمان جنگ که نفت را به قیمت ۵ دلار می فروختیم، کارخانه‌ها با حداکثر ظرفیت کار می کردند، کمبود مواد اولیه برایشان بی معنا بود، به عنوان مدیرعامل یکی از کارخانه‌های معظم آن سال‌ها (ری تهران) به یاد دارم که تولید با حداکثر بهره‌وری صورت می گرفت و به هیچ وجه شرایط تولید با وضعیت نامساعد و وخیم امروز، قابل قیاس نیست.

گفته می شود قاچاق منسوجات و پوشاک کاهش یافته است. دلیل این امر اختلاف میان نرخ ارز و ریال است یا به راستی اقدامات سازمان‌های دولتی در مهار قاچاق موثر بوده است؟!

قطعاً دلیل اصلی کاهش واردات غیرقانونی را باید در اختلاف نرخ ارز و ریال جست‌وجو کرد... به اعتقاد من، ریشه قاچاق، مسائل اقتصادی است و با روش‌های پلیسی و به اصطلاح «بگیر و ببند» نمی توان این معضل را از بین برد. البته برخی از اقدامات قانونی و انتظامی وضع شده که چندان بی اثر نیستند اما اختلاف نرخ ارز موجب از بین رفتن توجیه اقتصادی واردات غیرقانونی شده است. نباید فراموش کنیم اگر متخلفان را از در بیرون کنیم، از پنجره وارد می شوند! به همین دلیل هنوز هم مسائل مربوط به قاچاق در صدر اخبار روز کشور قرار دارد...

بازگشت ارز حاصل از صادرات به سامانه نیما هم از موارد مورد اختلاف نظر صنعتگران و فعالان اقتصادی است. به اعتقاد شما ارز حاصل از صادرات باید به سیستم بازگردد یا خیر؟ باید صادرات را طبقه بندی کرد. صادرات در بعضی از بخش‌ها به منابع طبیعی یا مجتمع‌های پتروشیمی اختصاص دارد این قبیل صادرات، ویژگی‌های خاصی دارد طبعاً قیمت تمام شده آنها با هزینه‌های حاصل

شده، جای جبران همه چیز را دارند. صادرکنندگان این بخش باید ارز حاصل از صادرات را به کشور بازگردانند چون از امتیازات بزرگ استفاده می کنند اما اگر صنعت کوچکی (مانند پوشاک) توانست بازار صادراتی برای خود فراهم کند و موفق به انعقاد قراردادهای صادراتی شد؛ ابتدا باید به معرفی کامل محصولات و توانمندی‌های خود به بازار مقصد پردازد تا بتوان عرض اندام در مقابل رقیبان داشته باشد. از طرف دیگر هزینه‌های این صنعت با نرخ ارز نیما تأمین نمی شود و بخش عمده‌ای از هزینه‌ها از طریق بازار آزاد به دست می آید. در این زمینه انجمن صنایع نساجی ایران پیشنهاد داد که دولت برای حرکت آزادانه صنعت نساجی و پوشاک در مسیر توسعه بازارهای صادراتی، اجازه دهد ارز حاصل از صادرات به سامانه سنا فروخته شود تا صنعتگران نساجی به ادامه صادرات تشویق شوند. خوشبختانه صنعت نساجی و پوشاک ایران پتانسیل درخشش در بازارهای خارجی را دارد و تنها ضعف ما قیمت تمام شده بالاست و گرانه از نظر کیفی، بسیاری از اقلام تولیدی کشور قابل رقابت با سایر کشورهاست.

اصولاً با توجه به مشکلاتی که اشاره کردید، آیا صادرات کالای نساجی قابل توجیه است؟ بله در بسیاری از محصولات مانند فرش ماشینی، نخ و الیاف پلی استر توان صادرات وجود دارد. خوشبختانه اغلب صادرکنندگان ما راه‌های دور زدن تحریم و رساندن محصولات خود به دست مشتریان خارجی را به خوبی بلد هستند. البته برخی از کشورها مانند ترکیه مسمول تحریم نیستند و تبادلات تجاری و مرادات بازرگانی میان دو کشور در جریان است.

به اعتقاد شما تحریم‌های جدید علیه ایران تا چه میزان بر عملکرد صنعت نساجی و پوشاک اثرگذار خواهد بود؟ قطعاً اثرات نامطلوب قوانین ضد تولید در بخش بیمه، مالیات بر ارزش افزوده، گمرکات و ... به مراتب بیشتر از آثار سوء تحریم‌های خارجی است. متأسفانه ریشه بیش از ۷۰ درصد مشکلات تولیدکنندگان را باید در بروکراسی‌های اداری و سوءمدیریت‌های داخلی جست‌وجو کرد و اشتباه بزرگ این است که از دیدگاه‌ها

و رهنمودهای تشکل‌های باتجربه بخش خصوصی استفاده نمی شود. دولتمردان به ظاهر سخنان تشکل‌های بخش خصوصی را در جلسات مختلف می شنوند اما وقتی حتی یک نظر آنان در تصمیم‌گیری‌های کلان لحاظ نمی شود، یعنی چه؟!!

صنعت نساجی ایران در طی سالیان متمادی رکودهای شدیدی را تجربه کرده است و به محض این که شرایط اندکی بهبود پیدا می کند با انواع و اقسام مشکلات ناشی از سوءمدیریت‌های دولتی در بخش مواد اولیه، قاچاق، ماشین‌آلات و قطعات صنعتی و ... مواجه می شویم. هر روز یک مصیبت تازه را تجربه می کنیم و گویی پایانی برای این مشکلات وجود ندارد!

در این شرایط، صنعتگران نساجی و پوشاک تا چه میزان به فعالیت‌های تشکلی و تأثیرگذاری حرکات گروهی برای رسیدن به اهداف مشترک اعتقاد دارند و به طور کلی فرهنگ کار تشکلی را پذیرفته اند؟

خوشبختانه تفکر و روحیه کارگروهی در میان صنعتگران نساجی وجود دارد اما زمانی که نظرات بخش خصوصی مورد توجه مسئولان قرار نمی گیرد و اثربخشی تشکل‌ها را اندک می بینند؛ از ادامه حضور در تشکل‌ها دلسرد می شوند.

مطلب نهایی

برپایی جشن هزارمین جلسه هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران را فرصت ارزشمند و خوبی برای نزدیک کردن پیشکسوتان، صنعتگران، فعالان نساجی و پوشاک و مسئولان ذی ربط به همدیگر می دانیم. شاید برگزاری چنین مراسم‌هایی هزینه مالی داشته بشد اما ارزش‌گذاری آن فوق‌العاده بالاست. در پایان باید اعلام کنم انسان مثبت‌گرایی هستم و معتقدم اگر افکار ملی‌گرایانه را به دور از هر گونه شعار و حاشیه‌سازی در مردم تقویت نماییم، آینده بسیار درخشانی خواهیم داشت. هر کسی به این آب و خاک ظلم کند قطعاً نابخشودنی است. فراموش نکنیم منابع طبیعی این مملکت فقط متعلق به ما نیست و نسل آینده نیز در آن سهم دارند.

صنعت نساجی می تواند به قدرت برسد به شرط این که درک کنیم آینده متعلق به نسل جوان است...